

en konsekvens af, at tilslutningsbidrag for vejarealer bortfalder.

Endvidere indebærer bestemmelsen, at vandafledningsbidraget ikke kan fastsættes højere end $0,25 \text{ m}^3$ pr. m^2 afvandet areal.

§ 2, stk. 6.

Bestemmelsen svarer til § 2, stk. 6, i den gældende lov, dog er by- og landzoneloven ophævet, og de tilsvarende bestemmelser findes nu i lov nr. 388 af 6. juni 1991 om planlægning.

§ 2, stk. 7.

Pligten til at opkræve særbidrag bortfalder, dog opretholdes adgangen til at opkræve særbidrag. Dette er bl.a. begrundet i, at der ofte vil være en driftmæssig fordel i, at spildevand med et højt organisk indhold tilledes renseanlægget i forbindelse med kvælstoffjernelse. Det vil således være urimeligt at søge en sådan tilladning reduceret, hvis det fører til et indkøb af andre organiske stoffer for at fjerne kvælstof.

§ 2, stk. 8.

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i § 2, stk. 9 i den gældende lov.

Til § 1, nr. 3.

Ændringen i § 3, stk. 3, er en følge af, at mindsteafledningsretten bortfalder.

For boliger blev tilslutningsbidraget efter de hidtil gældende regler fastsat med samme beløb for hver boligenhed uanset størrelsen af den enkelte ejendoms matrikulære areal.

Med et vandforbrug på $200 \text{ m}^3/\text{år}$ svarede det sammenlignet med mindsteafledningsretten til bidrag fra et areal på 800 m^2 ($800 \text{ m}^2 \cdot 0,25 \text{ m}^3/\text{m}^2 \sim 200 \text{ m}^3$). Der betaltes således ikke for matrikulære arealer ud over 800 m^2 bolig.

For erhvervsarealer blev tilslutningsbidraget fastsat pr. m^2 matrikulært areal med den pris pr. m^2 areal, som svarede til boligbidrag pr. m^2 areal for 800 m^2 (Eksempel: boligbidrag $20.000 \text{ kr.} \sim 100 \text{ kr./m}^3$,

hvorefter erhvervsjendomme blev pålignet tilslutningsbidrag på $0,25 \text{ m}^3$ å 100 kr. pr. m^2 matrikulært areal uanset vandforbrug, hvilket under disse forudsætninger svarede til et boligbidrag pr. 800 m^2 areal.

Ændringen i § 3, stk. 3 pålægger i princippet nye områder, der inddrages under kloakforsyningen, selv at afholde alle udgifter i forbindelse med områdets forsyning med ledninger – ofte betegnet som detailkloakering.

For ubebyggede arealer bliver kloakledningerne ofte udført i forbindelse med og som en del af den samlede byggemodning.

Bestemmelsen i § 3, stk. 3 har som udgangspunkt, at detailkloakeringen bliver en del af byggemodningen, og udgifter hertil fordeles som andre byggemodningsudgifter på arealerne i det interesserede kloakopland.

Der betales her ud over ikke tilslutningsbidrag, og området ligestilles herefter i betalingsmæssig henseende med allerede tilsluttede ejendomme.

Denne fordelingsregel er valgt bl.a. under hensyn til, at et sådan område er ubebygget, og fordi den fremtidig afledte spildevandsmængde fra de enkelte ejendomme ikke er kendt.

I områder, der helt eller delvis er bebyggede, når de fælleskloakeres, er fastholdt det samme fordelingsprincip ud fra en betragtning om, at der er tale om en supplerende byggemodning, og at man derved fastholder ensartede, enkle administrative regler for hele området.

Herved er der tagt den fulde konsekvens af, at mindsteafledningsretten ophæves, samtidig med at det enkelte område, der kloakeres, kun belastes med de faktiske udgifter, og kloakforsyningen herefter hverken har økonomisk fordel eller tab ved, at et sådan område inddrages under kloakforsyningen.

Det gælder f.eks. sommerhusområder, der kun kloakeres for husspildevand og mindre landsbyer, hvor et eksisterende ledningsanlæg helt eller delvis renoveres.

Til § 1, nr. 4.

Bestemmelsen er en konsekvensændring.